

Платва три пати седмично в понеделник, среда и петък.

АБОНАМЕНТА Е:
Годишно 150 лв., 1/2-год. 80 лв., 3-месечно 45 лв.

Абонамента заплава на всеки 1-во число от месца. — винаги предплава

ТЪРГОВСКО-ПРОМИШЛЕНА ЗАЩИТА

Ценитъ за обявитъ съгласно За зак. съгласно 250 лв. за годишно, въжелян, въжелян 150 лв. за едно публикуване; базисна, репенсила, циркуларни и пр. от които по 150 лева; регистрация на търговски и индустриални фирми 10 лв.

Всяко че се отнася до вестника се адресира до "Търгов.-Промислената Защита", Варна, "Вестникът"

Вѣстникъ за търговска и индустриална защита и информация.

Редакторъ - издателъ: П. Д. Драгулевъ.

Телефонъ № 281.

ЮБИЛЕЙНА СТРАНИЦА

за 45 годишната журналистическа и публистическа дейностъ на редакторъ-издателя на „Търговско-Промислена Защита“ — основателя на популярния икономически печатъ въ неговитѣ истински националенъ духъ — г. П. Д. Драгулевъ. Възвѣдкакви официалности, ще се отпразднува на 15 този месецъ въ тесенъ семеенъ кръгъ.

Alvanitino.

Юбилей на П. Драгулевъ.

Съюзниятъ „Вѣстникъ на българскитѣ журналисти“, въ следнитѣ редове, съобщава че: „Почетниятъ съюзенъ членъ г. П. Драгулевъ ще празнува наскоро 45 годишенъ юбилей на своята журналистическа дейностъ“.

Допълваме това съобщение съ добавката, че г. П. Драгулевъ, въ възраст тѣсепъ кръгъ отъ своето домочадце, отъ роднини и приятели, ще отпразднува завършека на четридесет и петъ годишната си журналистическа и публицистическа дѣйностъ на петнадесети този месецъ или по-докача 50-годишнината си, защото е твърдо решенъ въ 12-тиятъ часъ на своя физически животъ да си отпочива. Такива сж и съветитѣ на лекаритѣ. А пъкъ и 45 години преживѣни само въ бурни и борби, тѣ не сж малко, но сж и да ги издържи въ една човѣшка натура.

Решението на г. Драгулева съ едно такъво скривно отпразднуване да ознаменува завършека на своята журналистическа дѣйностъ, е решено твърдо и неотмѣнно. Изминатиятъ отъ него пътъ е далеченъ, труденъ и уморителенъ. Възрастта му, 69 години, е надтегнала, а, — още по-важното — и върмето сега иска други хора, съ другъ манталитетъ, съ по други разбираня и схващания на своята дѣлгъ.

Независимо отъ симпатитѣ на добритѣ му приятели и антипатитѣ на непримирено настроенитѣ къмъ него, той напуска полето, въ което половилъ вѣкъ се е подизпазилъ.

За всѣки случай, обаче, ние сме сигурни, че независимо тия, що нарекохме негови добри приятели, има и такива, които съ скръбъ сж посрещнали съобщението на това решение и съ още по-голяма скръбъ ще дочакатъ неговото фактическо реализиране.

Ние сме твърдо блиски до г. Драгулева и знаемъ, че колкото и несимпатично да се отнасятъ известни кръгове къмъ него и неговата журналистическа дѣйностъ, все пакъ, въ себе си, тѣ не могатъ да отречатъ, че той е оная личностъ, която има

своя най-голямъ дѣлъ отъ заслуги въ всичко, което отъ 1906 година насамъ се е издало въ стопанскитѣ и икономическитѣ животъ на страната, особено пъкъ въ професионалнитѣ организираня на стопанскитѣ и икономически съсловия и разпокъсани сили.

Но сме съ намерение да начерпваме въ настоящитѣ редове всичкитѣ подробности, които би изнесли безъ брой неуспорими факти свидетелстващи, че дѣйността на г. Драгулева, отъ 21 години насамъ, обема всички фази на живота на индустриалцитѣ и търговцитѣ и изобщо на всичкитѣ стопански, икономически и финансови съсловия и групи въ страната, както и че най-малко 9/10 отъ неговата енергия презъ врѣмето на тия цѣли 21 години е погълната въ борби и усилена дѣйностъ за организиранитѣ на многобройни дѣла и предприятия на тия съсловия и групи. Ще споменемъ обаче само нѣколко отъ по-крупнитѣ — които и сега още могатъ да бъдатъ въ очи Тѣ сж професионалнитѣ сдружения и съюза на индустриалцитѣ и на разнитѣ търговски браншове, а най-после и на голѣмия и всеобемващия Български Търговски съюзъ.

Днешнитѣ нови приемници на Български Индустриаленъ Съюзъ — единъ отъ първитѣ пионери на който е билъ на врѣмето си и г. Драгулевъ — дори и не подозиратъ какви заслуги е принесълъ той по следния за неговото организиране и стабилизиране съ вестника си „Търговски Фаръ“ и съ личнитѣ мисли, съ които е билъ наговарвалъ той за предъ Братия Потражиди въ Катуница, Батюса въ Пловдивъ и др. за да ги спечелатъ на страната на съюза и да ги обезоръжи, като неговитѣ противници. Това се знаеше само отъ покойницитѣ основатели на съюза. Тодоръ Балабановъ и Антоанъ Фраиля. А много трудни бѣха задачитѣ възложени на г. Драгулева да ги измѣлти и съюза да се закрепи, при нещастнето си, че мнозина, които днесъ члену-

ватъ въ него, въ онова време бѣха неговитѣ противници и по всички линии го атакуваха съ целъ да осуетятъ неговото създаване.

А тайна ли е за нѣкого отъ търговцитѣ-житарни, механичаритѣ и всички други търговци, а пъкъ и за акционернитѣ д-ва, че при всѣко тѣсно злопоставяне отъ властта и отъ всѣко друго мѣсто, вестницитѣ на г. Драгулевъ и самъ той, въ всѣки моментъ сж се намирали въ най-първитѣ редове на бойнитѣ и защитнитѣ на интереситѣ имъ? Малко ли направя г. Драгулевъ за организирането на житарекиятъ и на механичарекитѣ съюзи и за издържане борбитѣ имъ ерещу оная, що искаха унизожението имъ? Ами презъ всичкото време, когато бѣха подложени на гонение акционернитѣ д-ва, съюзитѣ имъ имаше ли по-бренъ, по смѣлъ и по-честенъ защитникъ отъ „Търговско-Промислена Защита“ вестника на г. Драгулева и отъ самия него предъ обществената сѣдъ?

Ние си позволяваме да попитаме: ще се намѣри ли единъ съвестенъ търговецъ или коо и да о друго лице въ страната да отрече, че идеята за търговскитѣ сдружения и за организирането имъ въ единъ голѣмъ, здравъ и силенъ съюзъ, не е идея на г. Драгулевъ и че неговитѣ вестници въ разстояние на 21 години не я проповѣдаватъ и не работятъ за осъществяването и стабилизирането ѝ? Ще отрече ли икокой, че и при голѣмата сила, съ която разполага Български Търговски Съюзъ — плодътъ на проповѣданата отъ г. Драгулева идея — той не шмира пакъ въ лицето на г. Драгулева и на вестника му оная здрава опора, какъвто г. Драгулевъ е билъ и на всѣки друга още не извърлена шипчатива?

Та само къмъ съюзнитѣ организации и професионалнитѣ сдружения ли има своитѣ заслуги г. Драгулевъ? Ами услугитѣ и заслугитѣ му къмъ отдѣлнитѣ единични личности, на хазѣтъ и патилата на които, въ отдѣлнитѣ случаи, е билъ той откликъ? Кѣи търговски или индустриалски протестъ ерещу произволитѣ, беззаконията и безправията не бѣ протрѣбенъ и

разнесенъ въ най-далечнитѣ кътове на страната и не бѣ съпроводенъ съ заслужаната преденка? На кои патила на индустриалцитѣ и търговцитѣ г. Драгулевъ не е давалъ отзвукъ и за кого е окъзилъ неотжипичеството евъ? Въ дѣлата неговата журналистическа дейностъ пѣма примѣръ да е маниралъ отъ дългѣтъ си и да не е билъ на страната на потиснатия индустриалець или търговецъ. Къмъ всѣчки и къмъ всѣкого, неговитѣ заслуги сж за правото.

Не е важно какъ се отнасятъ организиранитѣ и частнитѣ лица къмъ заслугитѣ на г. Драгулева, който на 15 май т. г. що се сбогува съ приятелитѣ и съчувствувцитѣ си. Важно е, че юбиляра оставя следъ себе си една дѣйностъ обширна, изпълнена съ обширни заслуги за страната си, а въ особености на стопанско икономическитѣ съсловия, въ които бѣ посветилъ себе си цели 2 десетилетия съ непрекъснатъ и не уморимъ трудъ.

София, мартъ 1927 г.
Господинъ Петъръ Драгулевъ,
Варна.

Всесоюзниятъ Г въ Драгулевъ.

Основателят на първия Търговско-промишленъ вѣстникъ, който съ синовна любовъ и пламенна душа защитаваша родната ни търговия и производство, Вие съ това принесохте, като добъръ синъ на България, неограничени услуги и продължавате да принасите такива и сега на милото наше Отечество, въпреки настѣпващата умора отъ дългогодишния Ви непрекъснатъ трудъ.

Вашата 45 годишна публицистическа дѣятелностъ, украсена съ чиста и безуморна любовъ къмъ Родината, свидетелства за вашата енергия и безаветна преданностъ, които сж краеная Ваша животъ и Вашата дѣятелностъ.

Пожелавамъ тази Ваша дѣйностъ да послужи за примѣръ на младото наше поколение и да му бѣде поука и сила, за да работи за благоденствието на народа и славата на Отечеството ни.

Нека Всевисния Богъ Ви пави и крепи ва да живѣете дълги години съ легки старини.

Т в о й:
Дръ Ив. Заатаровъ
Главенъ секретаръ на Софийска търговско-индустриална камара.

Единъ редъкъ юбилей

Живѣемъ въ една епоха, презъ която разпространението на до-

бри и правилни идеи и схващания въ стопанскитѣ и финансовъ животъ, за производството и развитието би могло да допринесе твърде много за общото подобрене на нашето народно благосъстояние.

Може би не сж малко у насъ лицата, които могатъ да наблюдаватъ живота и общественитѣ явления, ва да ги обекжидатъ правилно и да добиватъ вѣрни заключения върху тѣхъ. Все пакъ за една по-лъзна и по-полъзна общественна дѣйностъ това се явява недостатъчно.

Добритѣ и правилни мисли, както и разбираня по вѣстни въпроси могатъ да ползуватъ обществото само тогава, когато тѣ станатъ достояние на поширокъ кръгъ хора и се възприематъ отъ тѣхъ, а за това главното срѣдство въ днешно време представлява пресата.

Отъ друга страна да бждъ публицистъ да служилъ за проводникъ предъ обществената редица истини, идеи и разбираня върху сложнитѣ комплекси отъ прояви, които характеризиратъ стопанскитѣ културенъ животъ на една страна, не е лесна работа. За това се изисква да притежавашъ една по-силна воля, ва да можешъ да изравнишъ и предадешъ всичко онова, което трѣбва да се направи обществено достояние, и единъ критически духъ на отнасяне къмъ отдѣлнитѣ факти и явления въ живота на обществото, благодарение на който само можемъ да бждемъ предпазвани отъ увлечения и неправилни сжждения.

Нашитѣ добъръ познайникъ г. Петъръ Д. Драгулевъ, се явява като единъ общественникъ и публицистъ, който съчетава въ себе си много такива качества, необходими ва всѣки ратникъ въ полето на нашия стопански печатъ. Само съ това обстоятелство се обяснява възможността, която той има да работи въ продължение на 45 години съ своятъ вестникъ „Търговско-промишлената защита“ за осветляване на всички въпроси, които сж възбудили нашитѣ търговски и промишлени съсловия и сж имали влияние ва общата икономическа и финансова политика на нашата дѣлгъ. Ето защо заслуженая отпразднуването на годишнината отъ журналистическата дѣйностъ на г. Драгулева.

Ние пѣваме намерение характеризираме неговото дело и дѣятелностъ като отъветникъ и журналистъ, позната всѣкому, който интересува отъ нашата търговия и дѣлгъта следилъ мненията на публиката за тѣхнитѣ въпроси каквито винаги сж се падали въ вестника на г. Драгулева. И нека да припомнимъ, че отъ тия винаги пѣмото той вестникъ е билъ плодъ

здрава и точна оценка на нашият стопански живот и на отбавените негови промиш. Много от предпрелия и предсказанията, намърили мнотото въ вестника на г. Драгулева, се потвърдиха въ точност въ последствие и това показва колко е бил той прозорливъ, добре ориентиранъ на правъ път при изпаденнето на своя високъ общественъ и журналистически дългъ.

Ценно би било за насъ да имаме повече такива дейци въ нашия стопански печатъ и да оценяваме по-добре и по-правилно тѣхната деятелностъ. На г. Драгулева, който може да служи като единъ примѣръ на по-младитѣ отъ него въ тая областъ ние пожелаваме да продължи избраната отъ него кариера въ живота съ сжщата свойствена нему силна воля и енергия и да дочака по добри времена, когато би могълъ по-добре да отпразнува и своиятъ 50 годишенъ юбилей.

Василъ Бахаровъ

Главенъ секретаръ на търговско-индустр. камара въ Русе

Рѣдко явление у насъ

Г. П. Драгулевъ, редакторъ-издателятъ на в. "Търговско-промислена защита" е навършилъ четиредесет и петъ годишнината на своята журналистическа дейностъ.

Четиредесет и петъ години работа на твърдото, каменливо, обраснало съ тръне и буреници вестникарско българско поле. Това е единъ подвигъ, каква обичъ къмъ работата; въра въ полемността и, ко енергия е трѣбвало за зимине този дългъ път, нъ, каменливъ и мъченъ вестникарската дейностъ, толмлевна, не се ценя у журналистътъ има право да почитъ отъ обществото, защото то е, което най-много се ползува отъ работата му. Мнозина виждатъ лопото, неправдитъ, кривитѣ рабвания, не изпаденнето на обществения дългъ, злоупотрѣбленията, крадѣжъ и пр. ваяни, но тѣ или немогатъ, или не смѣятъ, или нещѣтъ да издигнатъ публично гласъ противъ тѣхъ. Журналистътъ, покоренъ на една заповѣдъ на съвестта си, превалява всички опасности — защото врагове — на дава викъ противъ несправдитѣ, вилинитѣ и заблаженитѣ и принася неоченими заслуги на народъ и общество. Журналистътъ може да грѣши; това е човѣкъ, но грѣшките му се изкупватъ отъ заслугитѣ му.

Г. П. Драгулевъ, има особена услуга въ разработването на и-внеларенитѣ въпроси у насъ — стопанскитѣ. Редовенъ е на "Търговско-промислена защита" отъ много години насамъ, мене ми е приятно, да кажа, че той вестникъ пишаваше и списва съ вещици и темпераментъ: сухитѣ специални стопански въпроси се излагаха тамъ по единъ начинъ.

Съзнанието на добре изпеченъ дългъ, г. П. Драгулевъ намъри въ деня на денешното си, най-голямъ награда.

Моя страна азъ му подари моитѣ искрени приветствия.

но, случаи, като този — даване на 45 годишнина на журналистическа дѣйностъ, е по-чести въ България.

П. Симеоновъ

на Съюза на Акционистите въ България.

Д. Драгулевъ

година XV, въ който се съобщава, че Редакторъ Издателятъ г-нъ П. Д. Драгулевъ, на 15 май т. г. навърши 45 годишна непрекъсната журналистическа дейностъ. На пръвъ погледъ това кратко съобщение поразява читателя съ своята скромностъ. Но за ония, които редовно сж следили живота и дейността изобщо у насъ на общественицитѣ и журналистичитѣ, това съобщение за Редакторъ Издателя на в. "Търговско Промислена Защита" не може да не обърне тѣхното внимание и тѣ не могатъ да отричатъ мълкомъ една близка по-ловинъ вѣковна журналистическа дейностъ на скромния труженникъ въ нашата провинциална журналистика. И наистина, малцина сж у насъ ония общественици и журналисти, които иматъ вадъ себе си половинъ вѣковна непрекъсната дѣйностъ! Който е проследилъ редовно редактирането и идеитѣ, които се прокарватъ систематически въ в. "Търговско Промислена Защита", той не може да не признае, че вѣжниятъ редакторъ Издателя Г-нъ П. Д. Драгулевъ, е билъ винаги вѣренъ тълкувателъ и защитникъ на добре разбранитѣ интереси на българската промишленостъ и търговията. Съ една рядка настойчивостъ и обективностъ и прозорливостъ той винаги и своевременно е осветлявалъ общественото мнение върху жизненитѣ стопански и финансови въпроси въ страната. Може би тая негова настойчивостъ и обективностъ да сж предизвиквали недоволството на нѣкои отбавни личности и групировки, но трѣбва да се признае, че фактитѣ въ последствие сж доказвали неговитѣ ясни и положителни схващания по голѣмитѣ стопански въпроси и неговитѣ родолюбиви чувства къмъ всичко, що е българско.

Скромненъ въ своитѣ отношения и непретенциозенъ въ своитѣ практически схващания по капиталнитѣ стопански въпроси, той п днесъ следъ 45 годишна журналистическа дейностъ си остава сжщия неуморимъ ратникъ за повдигането на националното стопанство и защитникъ на добре разбранитѣ интереси на стопанскитѣ съсловия и всички творчески сили въ страната ни. Ние не можемъ освенъ съ радостъ да поздравимъ Г-нъ П. Д. Драгулевъ съ неговата 45 годишна журналистическа дѣйностъ въ едно поле, което е осѣяно само съ трудности, преодолявани отъ малцина избраници, като му пожелаваме още дълги години крѣпко здраве и сътрудничество за изграждане на Стопанска България.

Д. Духовниковъ.

бившъ главенъ секретаръ на Пловдивската търговско-индустр. камара.

Пловдивъ, 24 мартъ 1927 г.

Уважаемъ Г-нъ Драгулевъ,

Особено ми е приятно да Ви поздравя съ юбилей, който сте честитѣ да отпразнувате по случай Вашата журналистическа дѣйностъ.

Имайки предвидъ трудноститѣ, при които живѣе нашата преса, дори въ София, Вашата дългогодишна дѣйностъ, като журналистъ и стопанинъ на вѣстникъ въ провинцията на нашата страна, е единъ редкъ случай и като таквъ, доказателство за много ценни положителни качества. Въ това отношение, отредената Ви честитая е напълно заслужена. Тя ще служи за примѣръ на младитѣ сили, които идватъ следъ Васъ.

Не се съмнявамъ, че презъ многото намислени години, като журналистъ, Вие сте имали и сте се облеквали съ много трудности, много неприятности,

които, обаче, сж Ви оставили една може би, единствена награда — побѣдата или по-право побѣдитѣ, които именно и преди всичко вѣски трѣбва да честува на юбилейния Ви день.

Като Ви пожелавамъ още дълги години да имате сили да работите въ полето на журналистиката, която е била Вашето удоволствие, Вашата работа, Вашата заслуга въ продължението на толкова години, моля Ви да приемете отличнитѣ ми къмъ Васъ почитания.

Дръ Тодоръ Обрешковъ
бившъ доцентъ въ Търговската Академия.

Варна 28 априлъ 1927 г.

До Господинъ
Петъръ Драгулевъ
Тукъ.

Уважаемъ Господинъ Драгулевъ,

Поднасамъ Ви най-добритѣ си пожелания по случай 45 годишния Ви юбилей. Българската дѣйствителностъ висква тежки усилия отъ нашия журналистъ ва да може той достойно да изпълни важната общественая служба, съ която доброволно се е натоварилъ. Провинциалната журналистика, лишена отъ богатитѣ информативни източници на столицата, е изложена на твърде голѣми затруднения. Особено вѣстници, които сж посветили своитѣ колони на сложнитѣ стопански въпроси, мжчно могатъ да издържатъ продължително съществуване, каквото редактиранитѣ отъ Васъ вѣстници в-регистрираха. Съ упоритостъ и безспирна работа, Вие успѣхте да поставите и да закрепите началото на популяризация икономически печатъ въ провинцията и въ това, споредъ менъ, се израва най-голямата Ви заслуга къмъ страната и къмъ ония, които дълги години Ви четатъ.

Съ почитание:

Св. Грековъ.

Главенъ секретаръ на Варненската Търговско-индустр. камара.

Журналистическа 45 годишнина

Редко биватъ за журналиста подобни минути — на отпразнуване четиредесет и петъ годишнина на упоритъ трудъ въ журналистическия животъ. Това четуване ни доставяла радостъ и гордостъ, че нашъ колега г. П. Д. Драгулевъ навърши 45 години въ своята журналистическа кариера. Съвременници сме на негова упоренъ трудъ, постоянство и воля да редактира свои многобройни вѣстници — изпробомъ отъ политико-общественъ характеръ и то цѣли 24 години, а отъ после, цѣли 21 години, вѣстници за защита на търговията и индустриата. Той изпика като истински журналистъ, защото бѣ и е преданъ всецѣло на професията си, защото притежава дарбата и повнанията по тия отрасли на живота, за защита на които се е пожертвувалъ; тия свои познания е добилъ той и отъ своя миятъ практически животъ — отъ непрекъснатитѣ презъ цѣлитѣ си животъ пътувания и бродения изъ страната ни за съприкосновение съ дѣнитѣ стопански животъ, за проучвания и лични опознавания съ уеловията на стопанското и търговско развитие, за ходѣтъ на търговията и индустриата на нѣски града и село и всѣкога да е подготвенъ да дава нужнитѣ сведения и осветления на общественото мнение по всячки актуални въпроси и да съветри мисли, въ неговото перо всѣкога отличавали се съ здрави и ясни убеждения и силна логика.

Отъ свое име и отъ името

на Варненското Журналистическо Д-во, което имамъ честта да председателствувамъ, посрещамъ съ искренъ въторгъ вѣстиято, че почтенниятъ нашъ колега г. П. Д. Драгулевъ на 15 май т. г. ще честува 45 годишната си журналистическа дѣйностъ и отъ сега му поднасямъ моитѣ и на колежитѣ — отъ д-вото — колежвалнитѣ ни приветствия и поздравления, придружени съ сърдечнитѣ пожелания г. Драгулевъ да бѣде даренъ съ животъ, здраве и сили да продължи любимата си журналистическа професия съ сжщата енергия, твърда воля и постоянство да може да отпразнува и 50 годишната си дѣйностъ.

Варна, априлъ 1927 г.

Жеко-Ив. Жековъ.

председателъ на Варненското журналистическо д-во.

Борисъ Самозвъ.

За юбиляра.

Да работишъ непрерывно 30 — 40 години въ областта на журналистиката, е, наистина, едно голѣмо дѣло, но да създешъ и укрепишъ единъ стопански вѣстникъ — едно търговско-промислено издание, е вече цѣлъ подвигъ. Особно въ онова време — 1906 и 1907 год. — когато нацията колега Петъръ Драгулевъ имѣше съ свои "Търговски Фаръ", когато стопанскитѣ въпроси интересунаха само известни специалисти-интелигентни и единъ твърде тѣсенъ кръгъ отъ просветени търговци и промишленци.

Вѣски може да си представя, прочее, какви усилия сж били потребни, за да се преодолеятъ затрудненията и каква упорна воля е трѣбвало да има редакторътъ издателятъ, за да пробива пътъ на свои "Фаръ" и да създава, преди всичко читателни вередъ общата невалинтересуаностъ. Въ всичко туй, впрочемъ, самъ юбилярътъ би трѣбвало да ни разкаже, ва да видимъ какъ той е билъ едновременно и писачъ на статии, и хроникѣрь, и събирачъ на абонати, и коректоръ, а може би и експедииторъ!

Но туй, което азъ считамъ за най-важно и за което съмъ седвалъ да пиша тия редове е, че неговитѣ вѣстници "Търговски Фаръ" и "Търговско Промислена Защита" сж винаги ратували за национализирането на търговията и промишлеността ни и тѣхното укрепване въ нашия черноморски край. Въ това отношение тия вѣстници сж въртели, тѣй да кажа, успоредно съ онова, което времето и развитието на народното ни стопанство сж излагали да стане.

Въ тая духъ трѣбва да пожелаемъ на нашия колега да продължи своята дългогодишна работа и, въоръженъ съ най-лоялни средства и търпимостъ, да увеичае своята журналистична кариера съ успѣхи, желани отъ всички ни.

Цена пожелаемъ сжщото и на ония, които би последвали негова примѣръ и съ новитѣ изпеквания на утрешнитѣ дни продължатъ щастливо дѣлото на стопанския печатъ.

Варна, априлъ 1927 г.

Уважаемъ Г-нъ П. Драгулевъ,

Отъ 21 години насамъ съмъ редовенъ четець на Вашитѣ вѣстници — изпробомъ "Варненски търговски вестникъ", отпосле "Търговски Фаръ", а отъ нѣколко години "Търговско Промислена Защита". Неѣкога съмъ ималъ удоволствието да тѣрси и намиралъ съмъ въ тѣхъ духътъ на единъ неуморимъ труженникъ чрезъ перото въ стопанското строителство на родната ни страна, на-

миралъ съмъ духътъ и предаността на онеи енергиченъ защитникъ на истинскитѣ български интереси, който всѣкога съ чистъ идеализъмъ е държалъ високо знамето на стопанския и търговския българизъмъ съ лозунга: българското национално благо за българина!

Цѣли 21 години дѣйността Ви като журналистъ, който не пропуствна нито единъ моментъ отъ да е на постѣтъ си, когато е било нужно да защити българското родно стопанство и родната търговия срещу всѣко посегателство, отъ кадето и да идеше то. Борбата Ви срещу дружбашкия режимъ, чийто посегателства върху здравитѣ родни стопански сили и върху търговията, вървамъ да е най-симпатичния периодъ отъ тая Ваша дѣйностъ — ва всѣки добъръ българинъ. Вървамъ, ти е и най-добре признана отъ ония, които бѣха прѣво засегнати отъ рущителнитѣ посегателства. Но най-важниятъ и най-ценниятъ моментъ е началото на Вашата дѣйностъ въ тая областъ — когато съвпадохте прѣвниятъ български вестникъ ва българско-стопанство и търговия въ листъ националенъ духъ; когато напакте да узите и селскитѣ джогенджии да разбиратъ отъ вестникареката авбука и да ваятъ какъ да паятъ интереситѣ си срещу всѣкакитѣ домогательства отъ разнитѣ чужденци наследственици и културтрегери въ демята ни.

За тия ценни заслуги Вие ще получите, и врнамъ благодарността и признателността не само на стопанскитѣ и търговски корпорации, а и на цѣлия народъ, който всѣкога се е отлапчалъ съ достоинство къмъ нѣски заслужилъ.

Отъ моя страна, като си вземамъ близка отъ решение: то Ви да ознаменувате съ скромно правдението 45 годишната своя журналистическа дѣйностъ, васвѣдствелувамъ обективнитѣ си симпатии и пожелавамъ Ви добри старини, като оставамъ ва винаги да храня къмъ Васъ тоже чувството на благодаренъ и признателенъ отъ дѣйността Ви българинъ.

Самоконъ, априлъ 1927 г.

Сим. Тодоровъ
търговецъ

Д. Янчевъ.

Петъръ Д. Драгулевъ.

Народенъ дѣецъ и журналистъ.

Отъ ранно детинство зная покойния му баща, Дѣдо Дико (Шелмене), я майка му, баба Недѣла, това е било презъ 1881—82 год. Отъ тѣгазъ зная и братята му: учителя Андончо (така го наричвахъ нашитѣ м/търновци), Василъ, покойница вѣчь, и най-малкия му братъ Никола. А Петра — отъ детинство, нито го знаяхъ, нито пъкъ бѣхъ слушалъ ва него.

Помня, като днесъ, дѣдо Дяка и баба Недѣла. Тѣ бѣха добри и искрени приятели на моитѣ родители и, може да се каже, като, че ли въ една къща живѣехме и като, че ли едно семейство бѣхме — нищо не ни дѣлеше.

Дѣдо Дико бѣше неситенъ, слабичекъ и съ настроение па лицъ, като мъртво море; а баба Недѣла — среденъ ръстъ, червендалеста, весела и весѣла, благодушна и добродушна, умна и много приятна.

Мама като мжеше "баба Недѣла!" — устата я се мелеха! На день по три, четри пѣти съ сестра си Вора у тѣхъ цѣхъ ме да отидемъ — ивратени за нещо отъ мама; а по нѣкога дѣня и ноця сме били при баба Недѣла.

До последния си день дѣдо Дико и други добри бащини ми приятели на кафе и чаша вино

се събирала на общинни събрания. И при почерпване, пакъ, все вънеха какво говорят и що вършатъ.

Особени бѣха интимнитѣ имѣ разговори. Това бѣха разговори на явнѣ моралъ, на съвети, поучения, стопански и икономически размисления, политика и тѣга за Санъ Стефанска България. Най-много Берлинския договоръ бѣ ги сломялъ.

За пръвъ пътъ името на Петръ Драгулевъ чухъ отъ стрико си Естима презъ 1897 год., когато единъ денъ той ми тайно донесе Драгулевия революционенъ в. „Странджа“, издаванъ въ Варна. Неговото име и името на в. „Странджа“ най-често ние райтъ го четехме въ Великия одрински вестникъ „Едирне“, гдето се водеше полемика между тѣзи два вѣстника и гдето въ всеки брой в „Едирне“ пишеше за органа на „Ешкия Шеркетъ“ (рабойническо д-во), безъ да подовира съ това в. „Едирне“, че несъзнателно служеше за революционизирането на българското население въ Великия, най-много въ Странженския край.

Самото име на Дружеството и на в. „Странджа“ достатъчно бѣ, като го слушахме, да ни революционизира и подготви на въоръжена борба спрямо Султана и неговата държава.

Както в. „Странджа“, тъй и Дружеството, председателствувало отъ П. Драгулевъ, много спомогнаха за организирането на населението и като така имать голѣмъ дѣлъ на услуга въ това отношение, особено при развиването на събитията въ 1903 г.

Нѣколкото чети, които бѣха дошли въ Странджа преди 1900 година съ подкрепата на това Дружество, главната и единствената целъ на което бѣше да въвебуни народа въ Турция, твърде много допринесоха за организирането на населението и тѣ, четитѣ, прилячаха на прелетни птици, които идваха да пѣватъ пѣсенята на свободата въ Странджа.

Презъ 1903 год. м. май, когато напустнахъ ридния си градъ и набѣгахъ въ България, едно отъ най-силенитѣ ми желаниа бѣ да се срещна и запозная съ Петръ Драгулевъ, когото само по слухъ познавахъ като народенъ дѣецъ и журналистъ. Това си желание удоволетворихъ с. год., следъ възстановието, въ Варна. И отъ тогавъ, ето вече, 24 години на често се срещаме въ: Варна, София, Бургавъ, даже и въ Одринъ, когато бѣше нашъ, презъ 1913 год. Срещали сме се при радостни и печални дни, каквито бѣха днитѣ презъ 1903 год. — следъ разрушенията отъ въстанието, 1913 год. — следъ Балканската война и тавъ следъ по следната Общо-Европейска война.

Срещамъ се съ него и презъ 1907 година презъ времето на тѣй нареченото у насъ „антигръцко“ движение, на което движение той бѣше душата, стоейки на чело. Това движение застави гръцитѣ въ Варна, Бургавъ, Сополъ, Анхиало, Месемврия, Каваклия, Пловдивъ и другаде, да разбератъ, че се намиратъ въ Независима България, а не въ Малка Елада, както имъ внушаваше Гръцката патриаршия въ Цариградъ и съ което движение въ 24 часа се реши гръцкия влашкия въпросъ, който въпросъ българската дипломатия въ продължение на 30 години не беше разрешила по пѣмане . . . дипломатическа база! . . .

И при всички тѣзи срещи, все го виждамъ бодръ, свежъ, заемътъ, веселъ и все на поста си, като войникъ и съ пълното съзнание отъ политическата необходимостъ на момента. Виждамъ го всекога и на

като народенъ дѣецъ и съ перо въ рѣка, като журналистъ и публицистъ въ служба на народното стопанство и търговия, стоища на тая служба не като нѣкакъвъ спекулантъ, а и тукъ съ духътъ и идеализма на патриота — борецъ, комуто всичко българско е ценно, скъпо.

Ето, само четридесетъ и петъ годишна публицистическа дѣйностъ има и ние пакъ го виждаме редовно да обхожда градоветѣ на любимата повече отъ всичко друго-ва него България и съ младежески жаръ да отстаива интереси на роденъ край и онези на общото ни отечество България.

Поклонъ, драги ми м'търновцо, предъ твоята четридесетъ и петъ годишна журналистическа дѣйностъ и предъ дългогодишната ти служба на обществото.

Поклонъ, драги ми м'търновцо, предъ праха на твоитѣ родители и брати по-койнници!

Великенъ, 1927 г. гр. Бургавъ.

Почтаемий г въ П. Драгулевъ!

Бѣхъ ученикъ въ търговското училище, когато покойния г. Морицъ Конъ провещавахъ българскитѣ стопански и търговски съсловия и ги обхващахъ въ интересъ на берлинскитѣ и виенскитѣ банкери и фабриканти, като съ свойственото нему умение, чрезъ Български Търговски Вестникъ, повече и повече вѣтъгаше обрача на стопанската зависимостъ на България отъ германско австрийскитѣ банкери и на икономическото робство подъ немско швабската индустрия. И като ученикъ чувствавахъ болнитѣ на душата си, че на България се подготвя едно тежко бѣдѣще отъ германското и австрийското културно-регерство — че нѣма кой да събуди бай Ганя и да го подѣпти, че му се подготвя тоя яремъ за вѣчни години.

Бѣхъ отъ душа зарадвавъ, обаче, когато къмъ половината на 1907 година баща ми ме абонира на в. „Търговски Фаръ“, който се издаваше отъ васъ въ българската търговска престолнина Варна.

Въ всичкото врѣме на ученичеството си получавашъ вашиятъ вестникъ и четяхъ въ него не научни формули и не теоретични мѣдрования и хитрувания, а практични и блиски до кожата на всеки българинъ оказаниа и напѣтствия. Четѣхъ не научни и теоретични обхващения на стопанската и търговската мисль, а сведения само отъ практическо естество отъ ежедневния практически животъ, които бѣха оплтивява въ моменти, въ кои пактица да върви българскитѣ стопанивъ-производителъ и българскитѣ търговецъ за да прогресира и да надвие оплититѣ да му се наложи чудното стопанско онекучество и икономическо робство.

„Търговски Фаръ“ бѣше единъ отъ първитѣ светлинци, който освети пакти на ония, които въ заблудата си бѣха се увѣляли подиръ германско-австрийцитѣ да имъ подкаждатъ на интереситѣ. „Търговски Фаръ“ понесе знамето и пръвъ заговори за чистата национална българска търговия. И въ това име, съ този девизъ той работи, будейки съзванието на стопанскитѣ и търговски маси въ пѣлото царство, отъ най-малкото село до най-голѣмата паланка, именно, съзнанието, че благоденствието на българскитѣ народъ и напредътка и величие на България зависать само отъ свободниятъ и самостоянитъ равной на народното стопанство, зависать исключително отъ пълната независимостъ на търговията, държаща се въ рѣде исключително български.

Тая роля, тая проповѣдъ се пренесе въ стѣловетѣ на ва-

шипиятъ сегашенъ вестникъ „Търговско-Промислена Защита“, задлугитѣ на който къмъ житарекитѣ и мелничарски съсловия — чрезъ пламенната борба, която по врѣме на дружбашкия режимъ той водѣ — сж неопеними. А борбата е правила бореца. Бореца, това сте вие, многоуважаемий г-нъ Драгулевъ. Вамъ се пада правото да чуете признанието на благодарното и признателното общество отъ тая ви родолюбива дѣйностъ и да приемете израза на чувствитая му на сърдечна благодарностъ и признателностъ и свидетелството на особенитѣ му симпатии и адмирация.

Авъ, единъ отъ това множество, ползувамъ се отъ случая да ви засвидѣлствувамъ сжщитѣ чувства.

Никополъ, априлъ 1927 г.
Г. Терзиевъ търговецъ.

Стремежътъ на България къмъ морето.

(Смича отъ реферата: „Стремежитѣ на българскитѣ нѣрди“, приносенъ отъ Берисъ Самзлъвъ въ конференцията на гимназиалитѣ учители, уреденъ отъ Българ. народ. Мор. Сговоръ).

Какви сж били и какви сж днесъ стремезитѣ на България къмъ морето?

Първоначално стремезитѣ на древна България сж били: на изтокъ къмъ Черно море, за да препратятъ морекитѣ нападения на гръцитѣ, а на югъ къмъ Бѣло море — грабителски набѣги въ крайбрежитѣ богати вивантсийски области, винаги примамливи за полукултурнитѣ и бедни наши прадеди. По късно, обаче, презъ време на Симеона и Дебновци, тая стремези приематъ единъ по-опредѣленъ стопански и държавенъ характеръ.

Презъ време на турското робство, стремезитѣ на българитѣ къмъ морето приема чистото стопански характеръ.

Домашното и занаятчийско производство, варолено въ дилитѣ на Балкана, постепенно слява въ полетата, овладява голѣмитѣ турски градове, а отъ тамъ прониква по Дунавскитѣ и морски скели и пристанища. Тукъ въ градоветѣ Георгево, Мачлий, Брайла, Галацъ, Сулина, Кюстенджа, Варна, Бургавъ, Цариградъ, Кавала, Солунъ и др. възникватъ цѣли български махали и еснафски чаршии, на чело на които стои стохлядната българска колония въ Цариградъ, съ прелесната лѣтна резиденция на заботателитѣ български търговци, о въ Халки. Нѣщо повече, нашиятъ еснафинъ — производителъ препратъ въ предприемчивъ търговецъ, започва да прониква и отвѣдъ морето — въ Анадола, Смирна, Бейрутъ, Египетъ. . .

Не е пълна истина, че българитѣ се плаши и бѣга отъ морето. Отъ морето се плашатъ и бѣгатъ въобще всички земледѣлци и скотовѣдци, безъ разлика на народностъ, отрасли и живѣния презъ цѣли поколения между домашното огнище и нивата. Еснафинътъ и търговецътъ, обаче вѣтърдали професията си въ приморски градове, не само сикчатъ съ морето, но и въ последствие то имъ става предметъ на бѣдѣщи предприятия и спекулации.

Така, презъ 60-тѣ години на миналия вѣкъ, ние виждаме вече поставени началата (инициативи) за българско параходно д-во и друго такова за корабоплаване по р. Марица, а по тракийскитѣ бѣломорски скели маса български работници ставатъ рибари и каикчи. Найсетне, презъ 1865—68 год., по нечето отъ майсгоритѣ рѣково дители въ държавната султанска корабостроителница въ Ца-

риградъ сж български дърво-дѣлци.

Освобождението въ 1878 г. прекѣсна това стопанско равнище на българската нация и нейното излияне и закрепване на морскитѣ брѣгове. Берлинскитѣ конгресъ раздѣли България на три части: северна — свободна, южна — автономна и западна — подъ турска властъ и, следователно, ние българитѣ продължихме равнището си не като едно национално цѣло, както до тогава, а отдѣлно, разпокѣсано — всяка частъ при особни условия.

Въпреки това, стремезитѣ на българитѣ къмъ морето продължава.

Съединена България създаде две преуходни пристанища, Варна и Бургавъ, на Черно море, а чрезъ желѣзнитѣ линии на Баронъ Хирина поддържаше здраво стопанскитѣ си врѣзки съ Цариградъ и Бѣло море. Македонцитѣ, отъ своя страна все повече проникваха въ Солунъ, усѣбно побългарявайки неговата пина.

Съ едва речъ, българинътъ продаждаваше да излива и да се закрепва на морето.

Кои сж, обаче, основнитѣ мотиви на тоя стремезъ?

Тѣ сж едновременно географски, стопански и национални.

Вѣска наша стопанска областъ си има естествени изходи брорграфически улеснения къмъ морето: сев. вѣтъ България къмъ Черно море, Южна България — по Марица — къмъ Бѣло море, Западна България, сѣрдцето на българскитѣ земи и на Балканския полуостровъ, по рѣка Струма, къмъ сѣверо-точното море. По тия естествени пактица, както водитѣ на Марица, Тунджа, Вардаръ, Мѣста, Струма и Вардаръ текатъ и се спущатъ къмъ Егея, тѣй и народното ни стопанство напѣва съ провиденията си къмъ тона море. По тия естествени пактица къмъ морето минаватъ не презъ чужди, а презъ български земи, населени съ наши сѣнародници. Затова и нашия стремезъ къмъ Егея е едновременно и стопански, и националенъ, улесняванъ отъ географическото положение на страната ни.

Затова и съ всяка капка вода, която се спуща отъ Балкана, Родопитѣ, Рила и Пиринъ, ва да потече къмъ Егея, се носи и нашата мисль за национално обединение съ ония, които отъ вѣкове живѣтъ на югъ.

Банка за Народенъ Кредитъ — София.

АКТИВЪ		на 31 декемврий 1926 год.		ПАСИВЪ	
Каса и Б. н. банка	25785817 78	Капиталъ			
Банки въ странство	8758303 —	основенъ	15000000		
Скотираня		Запасенъ фондъ	1500000		
Полици	49290904 89	Текущи смѣтки	1374527		
Текущи смѣтки		кредитори			
дебитори	60089723 95	Непосекани			
Цѣвни книжа	2605844 —	дивиденди	20		
Недвижими имоти		Преходни			
— банкови помѣщения въ София и Варна	7355506 04	смѣтки	985754		
Преходни смѣтки	12335680 94	Чиста печалба	2340883		
	186171780 55				
Депозирани		Депозити на полици	57873067 8		
по полици	57873067 81	Депозити на ценни книжа	46151938		
Депозирани ценни книжа	46151938 —				

СМѢТКА „ЗАГУБИ И ПЕЧАЛБИ“

Заплати, данъци, поддръжане и амортизация движими и недвижими имоти	7891700 16	Комисионни, лихва, разлики курса и др.	9363129 86
Разпределение на печалбата:		Приходи отъ акции и облигации	518630 80
Запасенъ фондъ 500000.—		Приходи отъ недвижими имоти	355823 —
14% на управит. съветъ 309597.—			
10% дивидентъ в/ху капитала 1500000.—			
Недѣлнмъ о-статъкъ 81286 01	23408 8 01		
	10232588 16		

гр. София, февруарий 1927 год.
Главенъ счетоводителъ: Никола Янвъ.
Провѣрителенъ съветъ: { Е. Швѣртнеръ.
Д-ръ Ва. Мирновъ.
К. Русевъ.

Сивко П. Чакъровъ „Хубъръ“
село Долно Дерекъой, Пашмаклийско
Производство на Боровъ и словъ и строителенъ греди, талин, дѣрки, дикани, комисионерство въ строителенъ материалъ съ жита. Изработва всички специални размери отъ чамъ смѣртъ и чернѣ

Япония.

Тая държава в далечния Изток е една от победителите в великата световна война, която не само не бѣ възвратна отъ войната, но и изнесе отъ нея твърде голѣми изгоди. А не само това. Тя и безъ придобивките отъ войната минаваше за една отъ много напредналитѣ и богати държави. Между това, тая държава на прогреса на слънцето тая дни е ватъмнена отъ единъ нечуванъ и невиджанъ стопански и финансовъ крахъ — почти всички индустриални заведения въ страната, а банките, безъ изключение, сгрѣха платките си. Правителството, което бѣ заварено отъ тоя крахъ, падна, а новото дошло правителство прави опитъ да спасява онова, което е възможно да се спаси и като първа палнативна мѣрка обяви цѣлата страна въ мораториумъ за 21 дни, важащъ до 12 май т. г., който не вѣсѣга само плащането на наднижитѣ, лихвитѣ и банковитѣ депозити, пенемдишаваци 500 милиона.

Обнародвания въ „Държавенъ Вестникъ“ законъ за измѣненето закона за тарифата на вноснитѣ стоки определя:

- а) при износъ, освобождаватъ се отъ мито гроздето, овоцията и произведенята отъ тѣхъ: Вино, ракия, винена калъ, безалкохолно вино, мѣстовъ медъ, сухо грозде, сушени плодове, мармаладъ и др. Освобождаватъ се отъ мито и спирта и меласата;
- б) вноснитѣ мита на волове, крави, биволи се намаляватъ отъ 50 на 10 лева влатни за глава;
- в) митото за износъ на овни, овци, кочове, кови и пърчове се намалява отъ 3 на 1 влатни лева на глава.

Варненската търговска камара като е имала предвидъ голѣмитѣ заслуги принесени на страната отъ дългогодишната дейностъ на индустриалцитѣ въ гр. Габрово, именно: Ив. х. Беровъ, Г. Т. Рашеевъ, Пенчо Ив. Семовъ, Йонко Калпазановъ, Добри Калпазановъ и Цанко х. Стойчевъ, ходатайствувала е предъ министерството на тър-

говията да ги представи на Негово Величество Царя за награждаване съ ордени. Тоя примѣръ на Варненската търгов. камара трѣбва да се подеме и отъ другитѣ камари, които иматъ заслужили индустриалци въ районитѣ си. Освенъ това, той трѣбва да се простре върху граждани заслужили и отъ други браншове. До сега орденитѣ сж били нѣщо като монополъ за бюрократски услуги, въ рѣдки случаи тѣ сж се раздавали и на лица небюрократи.

На 1 май, въ недѣля, бюрото на Варненската търговска камара въ пълнеъ съставъ поднесе адресъ на г. Янко Славчевъ, 86 годишенъ, бившъ търговецъ и дългогодишенъ членъ на сѣщата камара, понеже, по рѣшението на тазигодишната сесия, г. Славчевъ се прогласява за почетенъ членъ на камарата, за голѣмитѣ заслуги, които той е принесълъ на търговията и на самата нея.

Печатница Д. Тодоровъ, Варна.

КРЕДИТНА БАНКА

КЛОНЪ ВАРНА.

Централа СОФИЯ,
клонове РУСЕ, ПЛОВДИВЪ.

ИЗВЪРШВА ВСИЧКИ БАНКОВИ ОПЕРАЦИИ
СЪ ВСИЧКИ СПЕЦИАЛНИ СЛУЖБИ.

Помѣщава се въ собственото си здание, ул. Габровска.

Телеграфически адресъ: Кредитбанкъ.

Телефони: № 116 и 95.

Акционерно д-во за Международна Търговия и Индустрия — Варна.

ПОКАНА

Управителния Съветъ на Акционерно Дружество за Международна Търговия и Индустрия — Варна, честъ има да покани Господа акционеритѣ на сѣщото на VIII-то общо годишно редовно събрание, което ще се състои на 22 май т. г. 10 часа преди пладне, въ помещението на дружеството при следния дневенъ редъ:

1. Докладъ на Управителния и Проверителенъ съвети.
2. Удобрение Баланса и Сѣката Загуба и Печалба за 1926 г.
3. Освобождение Управителния и Проверителенъ Съвети отъ отговорностъ за дейността имъ презъ втеклата 1926 год.
4. Гласуване на бюджета за 1927 год.
5. Избиране на новъ Проверителенъ Съветъ и негови заместници.

Депозитането на акциитѣ ще стане въ касата на дружеството съгласно устава.

Ако събраниято не се състои на 22 май, то се отлага за 29 май с. д. въ сѣщото помещение и часъ.

Варна, 30 априлъ 1927 г.

Отъ Управителния Съветъ.

Балансъ

къмъ 31 декември 1926 год.

1. Каса, наличностъ	271680.65	1. Капиталъ	3000000
2. Дебитори	3201585.05	2. Акценти	4226601.60
3. Рамеси	1007645.00	3. Кредитори	42938.85
4. Стоки	3494270.50	4. Текущи сѣтки	934247.55
5. Преходни активи	32531.00		
6. Мобили	51309.00		
7. Загуби & Печалби	144775.80		
	8203788.00		8203788.00

Сѣтка „ЗАГУБИ И ПЕЧАЛБИ“

1. Заплати	41 258.50	1. Отъ стоки и др.	1294342.30
2. Лихви & Комисиони	326416.85	2. Загуби & Печалби	144775.80
3. Канторни			
а) Данъци за 923/924—926 г.	370775.00		
б) Канцеларски, гербъ и др.	331669.75		
	702444.75		
	1439118.10		1439118.10

Счетоводителъ (п.) Я Калояновъ.

ДОКЛАДЪ

на проверителния съветъ до VIII то редовно общо годишно събрание на Акционеритѣ на Акционерно Дружество за Международна Търговия и Индустрия — Варна.

Господа Акционери,

Съгласно устава на Дружеството и постановленията на търговския законъ проверихме книгитѣ на Дружеството и констатирахме, че всички операции сж извършени съгласно устава и решенията на Управителния съветъ и вѣрно записани въ книгитѣ.

Приложенитѣ на 31 декември 1926 год. Балансъ и сѣтката Загуби и Печалби намерихме редовно съставени, за което Ви молимъ да ги подобрите, като освободите отъ отговорностъ Управителния съветъ за дейността имъ презъ сѣщата година.

Варна, 30 априлъ 1927 г.

Проверителенъ съветъ: { (п.) Я. Стойчевъ.
(п.) Гена Генчевъ.

Внимание

За хубави трайни и по цѣни достъпни за всѣкого:

Шевни машини и велосипеди Гритцнеръ,
велосипеди Орану-Алорейсъ томанъ.

Плетачни машини метьоръ и прѣскачки за лозя.

Най-здрави практични и за разни прѣскания Карлъ Плацъ № 1.

Отнесете се до фирмата

БР. К. БЪКЛОВИ
СОФИЯ, ВАРНА, РУСЕ и ПЛОВДИВЪ.

І-ВА БЪЛГАРСКА ЮТЕНА ФАБРИКА „КИРЯЛЪ“ (Акц. Д-во) ВАРНА

произвежда и има постоянно на складъ

ЗЕБЛА (кеневири) **ЗЕБЛА** (кеневири)

Всѣчки видове и развѣрн

ТОРБИ (чували) **ТОРБИ** (чували)

за хрѣва, брашно, кашкавалъ, лашкули, вълна и др.

КАРПЕТИ (цѣтеки) **КАРПЕТИ** (цѣтеки)

Разни кольори и широчини.

ТЮТЮНЕВЪ АМБАЛАЖЪ, ЧУЛЧЕТА и др

Цени условия най износни.

Поръчки при фабриката или склада ул. „Гургулита“ № 25
Телефонъ фабриката № 331. Телефонъ склада № 382.

МАНОЛОВЪ & ТОПАЛОВЪ

Транспортна къща — Варна.

Специаленъ отдѣлъ за морски транспорти и морски застраховки.

Връзки съ:
Лирей, Марселия, Барцелона, Ньюоркъ и съ всички дунавски пристанища.

Отдѣлъ обезмитване и акоповане

ХРОНИКА

Много отъ отзивитѣ, за 45 годишнина на редактора ни похваляватъ на мѣсто да се помѣстятъ въ настоящия ни юбилейнъ брой, останѣха за обнародване въ идния брой, който сѣщо тѣй, ще бѣде юбилейнъ. За сѣщия брой остана да се помѣсти и една хубава статия на г. Д. Цанаровъ отъ Габрово, разглеждаща исторически развои на габровската индустрия и на омишната имената на първитѣ и четвитѣ и основатели. А остана непомѣстени и материалитѣ по всички други отдѣли.

Дружбата „Странджени край“ Варна на 17 изтекли априлъ да своето настоятелство, което констатира както следва: председателъ Петръ Д. Драгулъ, подпредседателъ Дръ Н. Раджичевъ, секретаръ касиеръ Я. Калояновъ, членове: Т. Поляковъ, З. Зребечковъ, В. Стамболиевъ, Керанковъ. По право членове на дружеството всички малко търговецки хора идещитѣ отъ мѣстотъ на Варна.

Д. Дръ синоне и др. синоне и да подготвятъ на дружбата.